

POSTANOWIENIE

Dnia 29 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **M. K.**,
skazanego z art. 189 § 3 k.k. w zw. z art. 189 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 29 marca 2023 r.,
wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończanego
prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku
z dnia 13 lipca 2021 r., sygn. akt II AKa 114/21,
utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Białymstoku
z dnia 18 marca 2021 r., sygn. akt III K 132/20,
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec
jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 30 stycznia 2023 r. M. K. złożył wniosek o „otworzenie nowego przewodu sądowego” potraktowany jako wniosek o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 13 lipca 2021 r., sygn. akt II AKa 114/21, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 18 marca 2021 r., sygn. akt III K 132/20. Wskazał w nim, że w czasie, kiedy był tymczasowo aresztowany w aplikacji „M.” na portalu „X.” napisała do niego pokrzywdzona, która miała stwierdzić, że jej zeznania były podyktowane chęcią zemsty za to, że skazany nie

chciał z nią być”. W dalszej części swojej korespondencji skazany wskazał na fakt kontaktów pokrzywdzonej ze współsprawczynią przypisanego mu przestępstwa – K. K. w celu jego pomówienia oraz zakwestionował ogólnie jakość przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania jest bezzasadny w oczywistym stopniu.

Jak wskazuje się w orzecznictwie, oczywista bezzasadność wniosku o wznowienie ma miejsce także wtedy, gdy wniosek taki oparty zostanie na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego lub też żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie będzie się mieściła w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. (*zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 4 lipca 2019 r., V KO 36/19, LEX nr 2696944; z dnia 4 lipca 2019 r., V KO 28/19, LEX nr 2696924; z dnia 26 lutego 2021 r., V KO 6/21, LEX nr 3123842*).

Taka sytuacja występuje w niniejszej sprawie, albowiem argumentacja skazanego nie wpisuje się w żadną z podstaw wznowieniowych. Treść wniosku oraz same jego *petitum* wskazuje, że intencją M. K. jest ponowne merytoryczne rozpoznanie sprawy, czemu – co oczywiste – nie służy instytucja wznowienia postępowania (*zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2021 r., V KZ 46/21, LEX nr 3239892*). Jej przesłanką jest bowiem m.in. to, aby po wydaniu orzeczenia ujawniły się nowe fakty lub dowody wskazujące na to, że skazany nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze (art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k.). Takich dowodów skazany nie przedstawił, kontestując jedynie ocenę dowodów przeprowadzoną przez Sąd *meriti* i poczynione na tej podstawie ustalenia faktyczne oraz wskazując na korespondencję elektroniczną od pokrzywdzonej, która jednak – jak sam przyznał – nie stanowiła nowego dowodu w sprawie, lecz została przesłana w czasie trwania postępowania przygotowawczego. Również akcentowane przez skazanego kontakty pokrzywdzonej z K. K., niezależnie od kwestii prawdziwości tych twierdzeń,

nie mają waloru nowości, skoro miały miejsce w czasie trwania zakończonego już postępowania karnego.

Trzeba przy tym zaznaczyć, że wskazywanie na fałszywe zeznania świadka czy fałszywe oskarżenie przez osobę współoskarżoną może stanowić podstawę wznowieniową *propter falsa* (art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k.) jedynie wówczas, gdy fakt ten został potwierdzony – co do zasady – w prawomocnym wyroku skazującym lub warunkowo umarzającym postępowanie (zob. *uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 maja 2020 r., sygn. akt I KZP 12/19, OSNKW 2020/6/17, LEX nr 2987226*).

Z tych względów, wobec braku okoliczności, które uzasadniałyby wszczęcie postępowania z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.), orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia, co czyniło zbędnym kwestię wyznaczenia skazanemu obrońcy z urzędu.

[SOP]

[ms]